

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lilivm Inter Spinis

Sterre, Jean Chrysostome van der

Antverpiæ, 1627

Cap. XIV. Exercitijs deuotionis admodum deditus longis se vigiliis ac strati
durtie affligit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43032

Iudic. 3.

& sic, exemplo Aod, athletæ fortissimi, vtraque manu utebatur pro dextera; dum vtraque vita non minùs sapienter quàm fortiter vsus est, vt per vtramque ad desiderabilis dexteræ sponsi anhelaret amplexum.

CAPVT XIII.

*Exercitijs deuotionis admodum deditus
longis se vigilijs ac strati duritie affligit.*

*Sanctorum
quædam
miranda,
non temerè
imitanda.*

ANTE QVAM cetera contexam, necessarium puto, commonere lectorem, ne cuncta, quæ de Fratreno-
stro proponimus explicare, in consequentiam sibi trahat: magis autem sciat, quædam sic esse scripta, vt ea tantùm miremur in eo qui fecit; &, qui ea per hominem facere voluit, Dominum collaudemus: quædam verò ob hoc scriptis nouerit exarata, vt ea etiam imitemur. Si enim ea, quæ super naturam sunt, Sanctorum exemplis incitati, voluerimus imitari; non ædifica-

ORDINIS PRAEMONST. 43
ficationem, quam quærimus, sed rui-
nam potius inueniemus in illis. Item,
si in Sanctis omnia quæ de eis scribun-
tur, tantum voluerimus admirari; in
nostra tarditate manebimus, & sine
fructu nostro, Sanctorum scribentur
& legentur exempla. Proinde lecto-
rem moneo, diligenter attendere &
discernere sapienter, quid admiran-
dum & quid imitandum sit: vt in ad-
mirandis, Deo, mirabili in Sanctis suis,
digna gratiarum actio referatur; in
imitandis verò, per exempla virtutum
vita legentium emendetur. Non enim
hæc me solum mouet intentio, vt Fra-
trem prædicem, & magnificem Do-
minum; sed etiam, vt legentes, per
meæ ministerium paupertatis, ali-
quid utilitatis acquirant. Sed iam ad
narrationis ordinem redeamus. Acce-
pto officio, quod contemplationi
quàm plurimum competebat, mirum
in modum (tamquam tunc primùm
ad seruitium diuinum accederet, qui
prius

*Longa eius
preces &
vigilia.*

prius alios superauerat in omnibus exercitijs spiritualibus) feruore spiritus excitatus, cœpit semetipsum etiam superare. Nequaquam enim communibus vigilijs orationibusque contentus, nouas sibi, suæ deuotionis dulcedini respondentes, nec non & ipsam deuotionem mirabiliter excitantes, orationes composuit, & plurimas gratiarum actiones; quibus sibi ad memoriam reuocauit omnia, quæ Dominus Deus humano generi beneficia contulisset. Præcipuè in Matrem Domini, susceptricem suam, feruore mirabilis deuotionis exarsit: quam etiam nouorum verborum gaudijs, gaudia sua ipsi referentibus, & multiplicato Angelicæ salutationis versiculo salutauit. Addidit & singulis gaudijs & salutationibus genuflexiones singulas: & talibus exercitijs, tam corporalibus, quàm spiritualibus, maximam noctis partem deduxit insomnem. In tantum autem talibus vigilijs & orationibus operam
dedit,

dedit, vt modum humanæ naturæ excederet; & nullus Fratrum, illius vigiliis obseruantium, per aliquod tempus illi similiter vigilare valeret. Tanta quippe orationum, contemplationum & reuelationum dulcedine * ferebatur, vt corporalium necessitatum oblitus, solius se spiritus pabulo crederet victitare. Fecerat itaque sibi consuetudinem, (quia custodia Monasterij penes illum erat) in talibus studijs vsque ad tempus matutinalis Officij vigilare: & cum per primæ campanæ sonitum Fratribus dormiētibus signum surgendi dedisset; ipse se lectulo reclinauit, donec ad tertiæ campanæ sonitum (facto signo nolæ in Dormitorio, vt Fratres Chorum intrarent) ipse quoque cum ceteris introiuit, & Officij interfuit matutinis. Nonnumquam à Patre domus, & à Fratribus monebatur, ne tam inhumanis se laboribus cruciaret: sed non potuit in illo desiderabilis dulcedinis & dulcis desiderij
 vehe-

* Surius legit tenebatur.

vehementia cohiberi. Habuit enim corpus satis habile ad laborem, & ex aptis lineamentis compositum, & bene ex primis componentibus ordinatum, quod non credebatur posse laboribus aliquibus exhauriri. Addidit & his laboribus strati duritiam, capite super lapidem, & corpore super ligni duritiam requiescens. Totum enim presentis vitæ tempus reputans pœnitentiæ deputatum, superfluum reputabat & vanum, siquid misero corpori indulgisset. O quàm dissimilis nobis miseris, qui toto conamine, ne in plenitudine * semper simus laboribus, reluctamur.

Notent strati huius duritiæ, quotquot carnem nimis delicate fouent.

* MS. habet spe simus; sed legendum semper simus.

CAPVT XV.

*Suauissimo calitus ad templi ingressum
sæpè reficitur odore.*

RAPTVM igitur tanto spiritus impetu, corpus prementem, spiritum eleuantem, & in cunctis se virtutibus